

IZDAJA OBČINSKA KONFERENCA SZDL LENART

Tiskano 4400 izvodov, po mnenju republiškega komiteja za informiranje št. 421-1/7 oproščeno plačevanja temeljnega prometnega davka od proizvodov.

NE PRISILA IN NE PROPAGANDA

Ni prvič, da pišemo o zapletenih družbenih in političnih razmerah, v katerih se je znašla naša družba. Čas je neizprosno in krut, težave gospodarstva vse večje, inflacija vse višja, samoupravljanja vse manj in na žalost administriranja preveč. Ukrepi za ozdravitev in izboljšanje gospodarstva so torej več kot nujni. Kolikokrat smo že slišali to parolo! Treba jo bo spraviti v življenje, v vsakdanjo prakso (delo in obnašanje posameznika in družbe).

Več let že trajajo razprave o učinkovitosti in neučinkovitosti našega političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Govorimo o spremembah ustave in Zakona o združenem delu. Marsikaj je že znano, marsikaj pa je še vedno uganka.

Ustavne spremembe in dopolnitve naj pripeljejo do učinkovitejšega družbenega obračuna z vsemi temeljnimi vzroki in posledicami kriznega družbenega obdobja. Ker so ljudje marsikje že izgubili zaupanje in samozavest do institucij političnega sistema socialističnega samoupravljanja, prevladuje prepričanje, da lahko govorimo o ustavnih spremembah v luči bodočnosti premagovanja večletne družbene krize. Veliko je dilem in dvomov, nedvomno pa drži ugotovitev, da želimo učinkovit sistem samoupravljanja, takšnega, ki bo povezal ekonomski in politični del in ki bo zagotavljal uveljavljanje kriterija ekonomske učinkovitosti pri delovanju političnega sistema. V teh razmišljanjih ima svojo vlogo tudi družbeno-politično izobraževanje in usposabljanje, ki naj bo živo povezano z aktualno družbeno problematiko (te je na pretek).

Napačno bi namreč bilo, če bi postalo to usposabljanje prisila ali plehka propaganda marksizma.

M. T.

Domace NOVICE

LETO 4 ŠT. 4 JUNIJ 1987 LENART

Ureja uredniški odbor:
Edvard Pukšič, Janez Kurbus, Jože Štravs, Irena Turin, Ivo Štraki in Marjan Hanl
Glavni urednik: Marjan Toš
Odgovorni urednik: Rudi Lešnik
Lektorici: Cveta Jurišič in Dragica Lovše

OBISKALI SO NAS PRIJATELJI IZ SRBIJE

OD TITOVE IN NAŠE POTI NAS NE BO NIHČE ODVRNIL

VLAK BRATSTVA IN ENOTNOSTI UTRJUJE PRIJATELJSTVO IZ RODA V ROD

Teško je v nekaj vrsticah strniti vtise ob letošnjem obisku prijateljev iz Srbije, ki so se pripeljali z vlakom bratstva in enotnosti v Slovenijo. Prišli so nasmejani, vedrih lic, znancem in prijateljem so toplo stisnili roke, pritekla je marsikatera solza. Tudi letos so bili številni stiski rok in objemi izraz iskrenega prijateljstva in tovarištva. Naši ljudje ne pozabljajo odprtega sprejema, ki so ga bili deležni v hudem letu 1941 pri srbskih kmetih, delavcih. Danes vsi skupaj obujamo spomine na težke čase NOB in socialistične revolucije, hkrati pa revolucionarne pridobitve prenašamo na mlado generacijo. Vlak utrjuje prijateljstvo in bratstvo iz roda v rod, od dedov do vnukov. Ali, kot je lepo povedal Jože Smole, predsednik RK SZDL, so prijatelji ljubezni, ki jih je treba posebej gojiti. Skupno z njimi je treba ohranjati dragoceno vedenje, ki nam ga je ponudila zgodovina, da moramo tudi v miru živeti skladno z našimi načelnimi opredelitvami, ki črpajo iz iskrenih medčloveških odnosov, bratstva med narodi, socialistične solidarnosti, predvsem pa iz medsebojnega sodelovanja in spoštovanja, kar pomeni tudi pravico

do ohranjanja lastne identitete, kulture, jezika, skratka prvin, brez katerih ni prihodnosti.

Prisrčni in človeški pogovori, ki jih ni bilo malo, so tudi potrdili, da moramo dosledno in pogumno razčistiti z vsem, kar nas vleče nazaj, ter spodbujati zdrave razvojne ambicije, novo zavest in mentaliteto, ki bo trdna podlaga zdrave družbe. Med seboj se vse premalo poznamo, zato je tudi takšno srečanje priložnost, da se obojestransko seznanimo z razmerami, v katerih živimo, z velikimi dosežki in s težkimi problemi, s katerimi se ubadamo.

Sončna sobota in nedelja sta prehitro minili. Gostitelji bi radi gostom pokazali še več, še več izkušenj izmenjali, pa je žal čas prehitro potekel. Slovo od prijateljev, stiski rok, šopki cvetja. Vlak je odpeljal, toda ne za dolgo. »Pričakujemo vas v Srbiji« so dejali gostje gostiteljem. Vlaki, ki kujejo bratstvo in enotnost, tovarištvo in prijateljstvo, bodo še dolgo vozili.

M. TOŠ

TEŽKO S PAPIRJA V ŽIVLJENJE

V TOZD Gostinstvo in trgovina lenarškega Agrokombinata je položaj v zadnjem obdobju, ki pa se je raztegnilo v daljši čas, narekoval sanacijski program. Ta temelji na naložbah, ki naj bi jih uresničili v tem in v prihodnjem letu. Trenutni poslovni rezultati kažejo, da kljub visoko zastavljenim načrtom in dobremu uresničevanju zastavljenih nalog, komaj uspevajo potegniti odejo po vsej dolžini. Nikakor pa ne morejo postati akumulativni, saj jih dobesedno požirajo stare in dotrajane zgradbe. Vse to pa bo trajalo tako dolgo, dokler sanacijski program ne bo uresničen. Zdi se kot začarani krog, vendar v TOZD ocenjujejo, da so načrtovane naložbe vendarle uresničljive. Potrebne pa bodo širitve in odrekanja, predvsem še nadaljnje razumevanje ostalih TOZD AK Lenart in tudi širše družbeno-politične skupnosti.

Ali občutek vara?

Vprašanja nisem namenil samo sebi, ko sem se skušal poglobiti v položaj gostinstva v lenarški občini, vendar odgovora nisem našel.

TOZD Gostinstvo in trgovina je na papirju nosilec razvoja turizma in gostinstva v občini, zdi pa se, da se lahko ukvarja poleg te TOZD in zasebnih gostincev s to dejavnostjo kdor pač hoče. To se je dalo razbrati ob nedavnem izbruhu nezadovoljstva med delavci v TOZD, da bi opozorili javnost, da je treba te odnose razčistiti in uresničiti sprejete dogovore. Ob cesti dobrih gostiln lahko namreč oni in zasebni gostilničarji ponudijo gostu, kar si zaželi, in ne potrebujejo nikogar, ki bi izničil njihova prizadevanja.

Uspehi bodo, če...

Vse te ČE pa je potrebno najti in uresničiti v množici ugodnih naravnih danosti in

nešteti možnosti. Lepote pokrajine, domačo kulinariko, bistveno spreminjanje miselnosti prebivalstva, bogastvo v sadju in vinu, možnosti športa in rekreacije, bi znali v tujini prodati za zlato. Glede na tradicijo

Uspešno zastavljena pot tozda — direktorica Zofija Slana

bi tam že zdavnaj organizirali zadrugo drobne in umetne obrti. V sleherni hiši bi bil gost nekaj vsakdanjega — kot član družine. Jezera, ki so sedaj namenjena le gojenju rib, bi bila na voljo turistom. Vsak hotelič v takšnih krajih bi imel ob rekreacijskih možnostih na voljo kolesa, čolne, ateljeje... in kuhinje, v katerih bi se lahko zlasti gostje, dekleta in žene, srečevale z domačo kulinariko.

Ob tem bi v tujini znali izrabiti vse možnosti, ki jih ponujajo legende. In vsako tako področje bi imelo ljudi, ki bi znali ponuditi in prodati vse to, kar imamo.

Ob vsem zapisanem pa moramo povdariti, da možnosti za takšen razvoj obstajajo, saj se gostje vračajo in to je dovolj veliko zagotovilo za uresničitev programov, ki so si jih delavci TOZD-a GOSTINSTVO in trgovina zastavili.

Edvard Pukšič

ZAKAJ NEPOSREDNI KMETIJSKI PROIZVAJALEC, KI MU LEPO PO DOMAČE REČEMO KMET, NI ŽELEL PREDSTAVITVE V »DOMAČIH NOVICAH«?

Čuden naslov in najverjetneje takoj za tem vrsta čudnih vprašanj, ki se bodo porajala v glavah naših bralecev. Toda vse skupaj je vredno treznega preudarka in še zdaleč ne meji na humor.

Sredi lepega junijskega dne me je namreč po nalogi urednika pot zapeljala tja med izredno lepe in za kmetijstvo pomembne predele naše občine. Seveda sem odšel tja z določenim, že dalj časa znanim namenom — srečati in predstaviti kmeta, dobrega poznavalca življenja in dela na zemlji in ne nazadnje tudi enega izredno uspešnih tržnih proizvajalcev hrane. Seveda ima ta kmet svoje ime in priimek, žal pa ga namenoma ne bom zapisal. S kmetom sva se namreč pogovarjala samo kot prijatelja, kot znanca, izmenjala nekaj mnenj, prisluhnila izkušnjam in... In rekla še veliko zanimivega. Toda ta moj sogovornik ni želel ničesar več povedati »uradno«. Nasprotno, celo roteče me je poprosil, naj ga ne izdam in naj o njem ničesar ne pišem.

Razmere v našem kmetijstvu niso rožnate. Tega ni treba več ponavljati, saj smo v zadnjem ča-

ALI ŠE KDO POSLUŠA KMETA?

su iz dneva v dan priča razpravam strokovnjakov, politikov in seveda tudi neposrednih kmetijskih proizvajalcev o vsem tem. Tudi naš brezimni kmet dobro pozna vse te razprave, pozna zaključke in usmeritve. A kaj, ko ugotavlja, da se vse to vleče že dolgo, predolgo... Saj ne, da bi obupal, le brezplodne se mu zdijo njegove pripombe, prošnje,

molekovanja, trezna razmišljanja.

Vrstlo let je bil izredno uspešen proizvajalec hrane, ob vsem tem pa je še našel čas za aktivno delo v KS, občini, zadrugi in kdo bi vedel, kje vse še. Tudi v republiki se je, kot sam pravi, »izpostavljala«. Da, da, ceste — muči ga skrb za hitrejši dostop do večjih krajev. Že lep čas je govoril o

tem, a posluha od nikoder. Kot da govoriš praznim stenam. Njegova kmetija je lepa in kar velika, če sodimo po obilici dela. Tega nikoli ne zmanjka in kar nerodno sem se počutil, ker sem ga motil sredi košnje. Že nepoznavalec se lahko na prvi pogled prepriča o urejenosti domačije in zemlje, o kakovostnih in izredno lepih posevkih pšenice, koruze, krompirja... V hlevu pa lepe krave, dobre mlekarice. Se razume, da ostane doma samo tisto, kar je potrebno za prehranjevanje družine, vse ostalo so tržni presežki, ki jih dobi družba. Seveda prek zadruge, s katero naš znanec že leta sodeluje.

Njegova razmišljanja so še vedno trezna, še vedno spodbudna. Le javno ne želi več nastopati, ne želi se izpostavljati. Odločil se je, da bo živel svoje mirno življenje, skrbel za oba otroka in skupaj s prav tako izredno pridno ženo delal na kmetiji.

»Kdo še danes posluša kmeta«, me je žalostno vprašal v slovo. Zamislil sem se. Izgubljen dan se nikoli več ne vrne. Misel, ki se mi je kar naprej vsiljevala v pogovoru z dobrim kmetom.

Janez Kurbus

HITREJŠI RAZVOJ AGROŽIVILSTVA ZA HITREJŠI NAPREDEK OBČINE

OKROGLA MIZA O KMETIJSTVU

Ne samo občine, tudi regijski razvojni načrti so pogojevali z napredkom kmetijstva.

Lenarška občina je namreč pomemben proizvajalec hrane, so ugotovili zbrani ob okrogli mizi, ki smo jo pripravili v času praznovanja občinskega praznika. Udeležba je bila izredna, razprava pa nadvse plodna. Seveda je s svojo vsebino nakazala nekatere rešitve iz sedanjih kmetijskih zagat, hkrati pa po svoje opozorila tudi na najmanjše probleme, ki mučijo kmetijce v obeh sektorjih. Lenarška občina je namreč tudi dober primer tesnega sodelovanja kmetov-kooperantov kmetijske zadruge z delavci v kmetijstvu družbenega sektorja. Že pred leti so namreč člani zadruge in delavci agrokombinata sklenili samoupravni sporazum o trajnih poslovnih vezeh in skupnih interesih na področju živinorejske oziroma mlečne proizvodnje. Primer so dobro ocenili tudi v republiki, kaže pa na možne in potrebne oblike povezovanja. Seveda pa ne gre zgolj za zagotavljanje telet v obeh novo zgrajenih farmah, pač pa se sodelovanje družbenega in zasebnega dela kmetijstva iz leta v leto razširja tudi na druga področja.

Tako bodo dragocene skladiščne in hladilne zmogljivosti prišle prav tudi zasebnim sadjarjem in pridelovalcem jagodičevja. Skratka — v občini Lenart je osnovna pot prihodnjega kmetijstva odlično zakoličena. Nemogoče si jo je predstavljati brez obojestranskega sodelovanja delavca v kmetijstvu, strokovnjaka in kmeta. Vsi skupaj bodo z roko v roki ne le premagovali ovire, ki so prisotne, pač pa tudi dosegali spodbudnejše rezultate. Te pa bo ob novih pridobitvah v zadnjem času in nekaterih spodbudnih napovedih o razbremenitvah kmetijstva z voljo, znanjem in pridnimi rokami tudi možno dosegati.

Tako vsaj je izzvenela kar dve uri trajajoča razprava.

J. KURBUS

TEKMOVANJE KOVINARJEV

V maju je potekalo 5. občinsko in 7. regijsko ekmovanje kovinarjev Podravskega občin. Tekmovanje je potekalo v občinah Ptuj, Slovenska Bistrica, Ormož in Lenart.

V naši občini so tekmovali varilci v REO, MAG in PLAMENSKI VARILCI. Tako kot več let je tudi letos bil namen tekmovanja kovinarjev, da se srečujejo in spoznavajo med seboj, ter izmenjujejo izkušnje iz lastne prakse. Vzdušje med tekmovalci je bilo dobro tako med tekmovalcem kot tudi po njem. Teoretični del tekmovanja je potekal v OZD Klemos, praktični del pa je bil za varilce REO v Klemosu, MAG v TVT Boris Kidrič in plamensko v DO Centrovod. V ostalih občinah Podravja so tekmovali orodjarji, konstrukcijski ključavničarji, strugarji, rezkalci in obratni električarji. Iz naše občine se je tekmovanja kovinarjev udeležilo v vseh poklicih 23 delavcev, ki so dosegli dobre rezultate.

INA — BENCINSKA ČRPALKA LENART

Zaradi povečanega prometa prodaje različnih vrst goriv in maziv na bencinski črpalki pri Lenartu, se je Ina — trgovina Zagreb — delovna enota Vazraždin odločila za povečanje prodajnih in skladiščnih prostorov. Dograjen objekt bo meril okoli 70 m². Povečala se bosta izbira in število prodajnih artiklov. Na izbiro bo večje in raznovrstno število olj in maziv ter avto deli za proizvode Crvene zastave iz Kragujevca in Tassa iz Sarajeva.

Izvedeni bodo tudi temeljit obnovitveni posegi že obstoječe bencinske črpalke. Zamenjali bodo agregate za točenje goriv ter v celoti obnovili asfaltno površino.

Zaradi opisanih del bo bencinska črpalka zaprta v mesecu juliju. Goriva in maziva bo možno nabavljati na bencinskih črpalkah v Cerkvenjaku in Zg. Ščavnici.

Kljub dobri udeležbi kovinarjev pogrešamo iz nekaterih delovnih sredin več tekmovalcev, predvsem v določenih poklicih, kjer nismo imeli predstavnikov. V sindikatih bo treba storiti več za interesiranost. Zavedati se moramo, da v naši občini primanjkuje kovinarskih delavcev. V OZD pa je potrebno spodbuditi z boljšim nagrajevanjem prav te delavce. OS ZSS Lenart se zahvaljuje koordinacijskemu odboru za dobro izvedbo tekmovanja. Prav tako se zahvaljuje OZD v katerih je tekmovanje potekalo. Vsem tekmovalcem pa čestitamo za dosežene rezultate in jim želimo mnogo uspehov na republiškem tekmovanju.

Jože MURKO

REZULTATI PO POKLICIH:

OBČINA REGIJA

REZKALCI:

1. Kolarič Jože, MLM Lenart

1 1

ORODJARJI:

1. Kebrič Marjan, MLM Lenart

1 2

2. Kukovec Janez LML Lenart

2 5

OB. ELEKTRIKARJI:

1. KAPL Viktor, IMI KLEMOS

1 2

2. Ajlec Bruno, IMI KLEMOS

2 6

3. Spevan Jože, Centrovod

3 8

VARILCI MAG:

1. Polič Stanko, TVT B. K.

1 1

2. Škrobar Franc, TVT B. K.

2 2

3. Toplak Stanko, IMI KLEMOS

3 6

VARILCI REO:

1. Kaučič Vlado, TVT B. K.

1 3

2. Jelenc Drago, IMI KLEMOS

2 4

3. Toplak Stanko, IMI KLEMOS

3 7

VARILCI PLAMENSKO

1. Železnikar Anton, Unior

1 1

2. Fridau Franc, Klemos

2 2

KONSTRUKCIJSKI KLJUČAVNIČARJI

1. Mesarec Jože, Centrovod

1 3

2. Švarc Anton, MLM

2 4

KINO GRADIŠČE R A Z P I S U J E M O

1. srečanje foto in kinoamaterjev občine Lenart, ki bo od 7. do 11. septembra 1987 v kulturnem domu Gradišče. Srečanje je vključeno v program praznovanja 9. krajevnega praznika KS Gradišče.

Namen tovrstnega srečanja je izmenjava izkušenj pri fotografiranju in filmanju v klasični fotografski in filmski tehniki (vse vrste fotografij črno-bele ali barvne tehnike ter filma na 8 ali 16 mm traku), ter video tehniki na sistemu VHS.

Za vse, ki se bodo s svojimi izdelki prijavili na naš naslov do 17. avgusta 1987, bomo na osnovi ocene strokovne komisije omogočili razstavo fotografij, oziroma projekcije filmov in video trakov v času srečanja po posebnem programu v strokovnih razgovorih s priznanimi fotografi in filmskimi snemalci.

Zato vse amaterje s tega področja ustvarjanja vabimo, da se srečanja udeležijo in tako širšemu krogu ljubiteljev fotografije in filma predstavijo sebe in svoja dela.

Vsa prispela dela bo komisija pregledala in med njimi izbrala troje najboljših del ter jih tudi nagradila. Za filmske in video izdelke velja, da ne smejo biti daljši od 45 minut.

Nagrade so:

1. mesto 20.000 din in posebno priznanje srečanja

2. mesto 15.000 din in posebno priznanje srečanja

3. mesto 10.000 din in posebno priznanje srečanja

Pridrujemo si pravico, da nagrajena dela presnamemo, oziroma zadržimo prejeti material za lastno drštveno uporabo.

DRAGO LIPIČ

PA SE VAM BOMO ŠE MI OGLASILI, DRAGI BRALCI

Napisali vam bomo nekaj skromnih misli o našem delu in življenju. Veseli bomo, če boste vztrajali in te vrstice prebrali do konca. Čeprav nimamo zdravja, to je največjega bogastva tega sveta, vendar odklanjamo malo-dušje in skušamo živeti samozavestno, družbeno koristno tudi takšni, kot smo.

Kdo pravzaprav smo in od kod izhajamo?

Smo člani Društva invalidov Lenart, ki obstoja že sedem let in katerega vodi predsednica Firbas Jelka, ki neprestano skrbi in razmišlja, organizira in posveča ogromno časa za vso dejavnost. Občinska konferenca SZDL je odločila, da je dobila priznanje Osvobodilne fronte slovenskega naroda za leto 1986. Njena vsestranska iznajdljivost in družbena aktivnost nam je vedno v vzpodbudo. Toda uspešnosti v našem društvu, ki šteje 170 čla-

njihovi svojci ter drugi, pri katerih je nastala invalidnost zaradi bolezni, nesreč pri delu in izven, prometnih nesrečah, ob rojstvu itd.

Kakšni so cilji našega dela in obstoja?

Vsestranska pomoč in prizadevanje za ohranitev okrnjenega zdravja, čim boljši gmetni in socialni položaj invalidov, posebno nepokretnih, ki pa so naša največja skrb. S pomočjo zdravstvenih delavcev v TOZD ZV Lenart, s pomočjo Socialnega skrbstva občine Lenart, RK in drugimi ter z veliko aktivnostjo samih invalidov, posebno poverjenikov v posameznih krajevnih skupnostih, rešujemo in izvajamo človekoljubne oblike pomoči.

Zanimanje za članstvo je precejšnje. Interes aktivnega sodelovanja je vedno bolj prisoten, saj je tudi poskrbljeno za prijetno

tisti, ki bi jim lahko največ pomagali. Prepričani smo, da je tak prikaz izdelkov dosegel svoj namen.

Tako smo vas seznanili, da nastopamo organizirano in da nas druži medsebojna pomoč, dobra volja in sodelovanje. Nismo društvo, ki bi delovalo navzven z občutki dolgočasje ali tarnanja.

V invalidnosti in bolezni še ne vidimo konec življenjskih poti, še najmanj pa konec dela. Naš delovni program je tudi v bodoče kar zajeten. Prepričani smo, da ga bomo tudi realizirali. Zato bi radi še na tem mestu nekoliko spregovorili o odnosu do invalidov v današnjem času.

Ne moremo biti brezbrizni do nekaterih ponavljajočih se primerov, ko se postavlja invalide v manj vreden položaj. Če tudi so bile že tolikokrat poudarjene moralne kvalitete, ki morajo biti nujno prisotne v naši družbi, se

morajo žal invalidi in bolni mnogokrat prebijati skozi železne stene brezsrčnosti in nehumanosti posameznikov, ki jim takšni kot so, mačehovsko krojijo vso nadaljnjo usodo, ki se kdaj prav tragično konča.

Koliko žaljivih pripomb so bili deležni nekateri aktivni invalidi v delovnih organizacijah ali invalidi iz drugih slojev in sredin pri oceni delovne sposobnosti in določitvi dela za njih, pri izbiri možnosti in oblik zdravljenja, v rekonvalescenci ali izven, v postopku za upokojevanje in v drugih odnosih ter okoliščinah.

Ravno tako ne moremo ravno-dušno spremljati tako brezbrizhen odnos do nepokretnih in ostalih težko prizadetih invalidnih oseb kmečkega prebivalstva, ki morajo v takem stanju brez kakršne-koli pomoči životariiti ali opravljati še najtežja dela. Ali se končno res ne moramo zavedati, da je kmetijstvo sestavni in nepogrešljivi del našega gospodarstva.

Mnogi invalidi so nekoč kot zdravi delavci na višku fizičnih moči polnili delovna mesta s težkimi pogoji dela, garali morda za dva, za tri, danes pa zaman pričakujejo, da bi slišali vsaj eno tople besedo, pozdrav ali skromno povabilo ob slovesnostih iz tiste sredine, v kateri so bili nekoč nepogrešljivi.

Ali res ni mogoče izstopiti iz betonskega oklepa slabih lastnosti in se spremeniti? Zavedati se moramo, da lahko vsak ob vsakem času postane invalid in revež, da bo moral sprejemati to, kar bo zanj najtežje ali pa, da bo dobival samo toliko, kolikor mu bodo odvrgli farizeji, tako kot so nekoč morali sprejemati od njih ubogi cestinarji.

Anica Pečovnik

Razstavo ročnih izdelkov invalidov si je bilo vredno ogledati

nov, si ne bi mogli zamišljati v tej težki gospodarski situaciji, če ne bi imeli naših dobrotnikov, od katerih dobivamo finančna sredstva. Z veliko mero razumevanja nam jih odmerjajo in pošiljajo ter s tem močno krepijo in podpirajo našo dejavnost. To so: Zveza društev invalidov SR Slovenije v Ljubljani, Skupnost socialnega skrbstva občine Lenart, Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja, Občinska zdravstvena skupnost.

Prostorskih problemov nimamo, saj nas poslovodni organi TOZD Zdravstvenega varstva Lenart vedno sproti iz tega rešujejo.

V veliko zadovoljstvo si štejejo, da se lahko na tem mestu vsem zahvalimo, seveda tudi tistim, ki nam na kakršenkoli način pomagajo.

Kdo smo torej člani tega društva?

Nekateri se aktivni zavarovanci, svojci, upokojenci, kmetje in

rekreacijo v okviru možnosti. Naše delo popestrimo z organiziranjem izletov po naših krajih in si ogledujemo zanimivosti. Rezultati splošnega zadovoljstva so nam bili vedno vzpodbuda za nove ideje. Zato smo že drugič organizirali razstavo ročnih izdelkov naših invalidov. Prepričali smo se, koliko ustvarjalnosti in potrpljenja je še v njih. Vseh izdelkov tu ni moč opisati in jih naštet. Razstavljeni so bili prelepi gobelini, skulpture iz lesa, lesorezi, miniaturne lesene stiskalnice, pleteni izdelki iz volne, bombaža, šibja in slame, okrasne sveče, praktični pripomočki in drugo. Tovarišica Slana Zofka, direktorica TOZDA gostinstva in trgovine, pa je vse te predmete zelo domiselno in hvale vredno aranžirala in uredila v razstavo, ki je bila odprta v mesecu marcu 1987. Majhen prostor na razstavi pa smo namenili še za zbiranje skromnih prispevkov za lačne v svetu, na katere pozabljajo celo

PREDSTAVLJAMO VAM TABORNIKE ZELENIH GRIČEV

V Lenartu in okolici nas poznajo kot tabornike Zelenih gričev. Ob srečanju z drugimi taborniki pa se sliši: »Glejte, Zeleni gričiči so tudi prišli.«

Da to smo mi, ki smo vedno mladi. In zakaj? Ker smo polni idej in ciljev, ker želimo pomagati družbi, ki jo pestijo takšne in drugačne težave, ker želimo v svojo mladost in tudi starost vgraditi veselje do življenja in ustvarjalnega dela, vedrino v vsakdanji delavnici in optimizmu — saj brez tega je naše bivanje navadna rutina.

Nikoli nam ni dolgčas. Veliko je stvari, ki jih že znamo. Veliko več je tega, kar se moramo še naučiti.

Naši cilji so naravnani k temu, da se znajdemo v sleherni mogoči in nemogoči situaciji, da znamo poskrbeti zase in za

druge, če to zahtevajo okoliščine, da poglobljamo prijateljstvo, tovarištvo med jugoslovanskimi in drugimi narodi in sploh, da postanemo in ostanemo ljudje, kakršnih so povsod veseli.

Začeti je bilo težko. Sedaj nam je že veliko lažje. Veliko tabornikov je opravilo vodniški izpit. Med njimi je osem mladincev-srednješolcev. Ti se vsak teden dobivajo s svojimi taborniki. Veliko akcij je skupnih. Takrat je posebej veselo, zlasti če poleg vsega še zadiši iz kotličev, v katerih otroci sami kuhajo okusno kosilo. Tu so še izleti, pohodi, plesi, družabna srečanja, prireditve, očiščevalne akcije, tekmovanja in še marsikaj. Tudi učenje! Da nismo od muh, govori pokal, ki

Taborniki si hitro uredijo bivalno okolje

smo ga prinesli iz Maribora. Na tekmovalnem srečanju tabornikov mariborskih občin smo bili prvi. Hura!

Najlepše v letošnjem letu pa bo Tanji, Lili, Hildi, Joli in Petri, ki gredo na zvezni zlet tabornikov Jugoslavije v Beograd. Pomislite, biti deset dni med samimi prijatelji! Je lahko še kaj lepšega? Poleg tega se bodo še veliko naučile. Pa kako urejene bodo. Sladkogorska jim je poklonila klobučke, Pik iz Lenarta jih je opremil s trenerkami, Peko bo verjetno podaril Adidas copate, oddelek za LO in DS je podaril 2 šotora. Denar za tabornino pa so prispevali Agrokombinat, otroško varstvo, socialno skrbstvo, KS Lenart, ZSMS Lenart, druge družbenopolitične organizacije, morda bo še kdo. Veliko

znanja bosta pridobila tudi Boki in Aleš, ki se bosta udeležila republiškega tečaja za vodnike v Bohinju. Pridno delajo še taborniki v Gradišču in v Voličini. Najbolj ljubki pa so seveda murnčki iz VVO Lenart. Toliko jih je, da jih je veselje pogledati. Vsega dela z njimi tov. Zdenka seveda ne zmore, zato ji po svojih močeh pomagajo Petra, Sandra, Nina in Barbara iz OŠ Lenart.

Tako zdaj veste. Veliko pa boste še slišali. Pridružite se nam. Leta niso ovira. Ostali boste mladi, zato, ker se je treba vedno učiti, toliko tega je, kar še morate doživeti, da ne boste imeli časa misliti na otroške, mladostniške ali starostne skrbi in težave.

S prirodo k novemu človeku!
PIKA

PREDSTAVLJAMO VAM PLANINSKO DRUŠTVO LENART

Vse večje število planincev, ki so bili včlanjeni v razna planinska društva, in ostalih ljubiteljev gora je narokovalo željo po organizirani planinski dejavnosti pri Lenartu.

Leta 1974 so stekle prve priprave za ustanovitev Planinskega društva, ki je bilo 26. decembra 1974 tudi ustanovljeno. Že na ustanovnem občnem zboru si je društvo zadalo obsežne naloge v svojem programu dela. Te naloge iz leta v leto popestruje, del nalog pa je postal že tradicionalen.

Ena od osnovnih nalog društva je izletniška dejavnost. Planinsko društvo si prizadeva na tem področju organizirati čimbolj zanimive izlete tako v bližnjo okolico, kakor tudi v sredo in viso-gorje. Cilji teh izletov so spoznavanje širše in ožje domovine, novih krajev in naravnih lepot. Mnogo teh izletov je postalo že tradicionalnih. Saj se jih vsakoletno udeležuje večje število naših članov. V zadnjem času društvo namenja posebno skrb organiziranju lažjih izletov namenjenih predvsem osnovnošolcem. Pri načrtovanju izletov in izvedbi le teh se pa društvo srečuje s stalnim problemom — finančnimi sredstvi, saj udeleženci financirajo izlete v celoti sami. V okviru izletniške dejavnosti vsako leto načrtujemo tradicionalno smučanje na Rogli, ki je namenjeno vsem ljubiteljem smučanja, ne le članom društva. Pri realizaciji smučanja nam finančno pomaga telesno kulturna skupnost Lenart, ki želi skozi to aktivnost nuditi rekreacijo najširši množici občanov Lenarta.

Že od ustanovitve si društvo prizadeva in daje velik poudarek izobraževanju svojega članstva. Tako se je dosedaj izšolalo pri planinski zvezi Slovenije 18 mladinskih vodnikov in 5 mentorjev za delo z najmlajšimi člani. Kljub tej zavidljivi številki mladinskih planinskih vodnikov ugotavljamo, da le teh v zadnjem času primanjkuje, vzrok temu je odseljevanje, nadaljevanje študija in drugo. V bodoče bo potrebno poskrbeti za šolanje novih, saj na izletu nikoli ni zadosti stro-

Pohod na Stol je vedno znova izziv za planince

kovno usposobljenih vodnikov. V želji, da si pridobimo večje število mladih članov, katerim gore niso neznan-ka in morebiti tudi kasnejše strokovno usposobljene mladinske vodnike, društvo že dve leti skupaj s Planinskim društvom Matica Maribor organizira planinski pionirski tabor, katerega se je udeležilo dvajset pionirjev planincev. Pri izvedbi teh taborov so nam finančno pomagali TOZD PIK, Lenart svet za SLO in DS in TKS v občini, tako da so stroški, ki jih je moral plačati udeleženec tabora, bili minimalni. Naša želja je, da bi tako letos kot v bodoče bilo število udeležencev še večje, saj (ne nazadnje) skozi to obliko nudimo najmlajšim zdra-

vo in aktivno življenje v naravi. Ob pregledu organiziranosti društva smo prišli do zaključka, da je premalo storjenega na področju delovanja posameznih planinskih sekcij, ki so svoj čas delovale v okviru društva po krajevnih skupnostih in šolah. Smatramo, da bo potrebno spodbuditi delo v tistih sekcijah, ki so bile nekdanje ustanovljene, ob tem pa razmišljati tudi o ustanovitvi novih, predvsem v tistih sredinah, kjer zanimanje za tovrstno dejavnost oziroma obiske gora obstoja. Posebno skrb bo potrebno nameniti delu sekcij na osnovnih šolah, tam kjer delo še ni utečeno.

Veliko je želja in zagnanosti, da bi Planinsko društvo Lenart delalo še

bolje kot do sedaj, da bi lahko razširilo svoj program tako na področju organiziranja izletov, zahtevnejših planinskih tur in udeležbe na tradicionalnih pohodih, tako tudi na področju strokovnega usposabljanja kadrov. Vendar se zavedamo, da so želje eno, uresničitev le teh pa drugo. Skratka, naše delo sloni na realnih možnostih, ki jih društvo ima. Skušali smo vam predstaviti Planinsko društvo Lenart. Zavedamo se, da vam nismo mogli vsega predstaviti, posebno ne lepote narave, zato vas vabimo, če ste ljubitelji narave, da se vključite v naše vrste, se z nami udeležite izletov in uživate v lepotah naših gora.

Bruno Ajlec

NA LETO 360 ŠTEDILNIKOV

Le kdo bi si mislil, da se lahko sredi valovite slovenskogorske krajine skriva tudi kar precejšnja obrtna delavnica, v kateri tako rekoč dan in noč pojejo brusilke, zvenijo kladiva in se iskrijo varilni aparati. Ko smo obiskali Edvarda Fekonjo, ga ni bilo doma. »Sel je po opravkih, v trgovino in banko«, nam je povedala ljubezna žena Jožica. »Saj bo takoj nazaj, veste, nima časa na pretek, delo kliče in čaka«. In res je prišel. Ob mogočni novi hiši, ki jo gradi in v družbi dveh čudovitih nemških ovčarjev, ki sta »varnostnika« delavnice, je stekel sproščen pogovor.

V delavnici Fekonja v Nadbišču 27 pri Voličini v Slovenskih goricah izdelujejo

štedilnike za centralno ogrevanje. Najprej je bila delavnica v Lenartu, od leta 1980 pa je na domačiji v Nadbišču. Na leto izdelajo 360 štedilnikov, ki gredo v prodajo za med. Kupujejo jih največ kmetje v Sloveniji, pa tudi drugod po Jugoslaviji. Zaposlenih je 6 ljudi. Imajo velik problem z nakupom pločevine in drugih surovin. Največ kupujejo v Metalki in Jeklotehni. Izdelujejo majhne in velike štedilnike od 25.000—35.000 kalorij. Cena štedilnika je 399.000 dinarjev.

Povpraševanje kupcev je veliko, dela pa čez glavo. Poleg delavnice imata Edvard in Jožica precej skrbi še s 7 hektarjev velikim posestvom.

»Počitka pri nas ni«, je povedala Jožica. Tudi tokrat nismo mogli prezreti majhnega očitka na račun davčne politike. »Redno plačujemo vse dajatve, kljub temu pa dobiš včasih občutek, da nekdo še vedno ni zadovoljen. Delamo pošteno, imamo veliko skrbi in odgovornosti, pa bi morali biti žal včasih natančnejši od

ustreznih strokovnih služb«, je pripomnila ob koncu pogovora Jožica Fekonja.

Sicer pa ravno v tem času na vseh ravneh veliko govorimo o drobnem gospodarstvu in je prav, da tudi neposredno prizadeti povedo svoje. Tudi v lenarški občini bi potrebovali še več prodornejših obrtnikov. M. TOS

O KULTURI TAKO IN DRUGAČE

Da kulturna hotenja in prizadevanja vselej terjajo nekaj novega, drugačnega, ni nobena skrivnost. Kultura ne prenese ponavljanja ali vsiljevanja preživelih oblik in vsebin. Zdi se, da smo v občini kljub nekaterim pomembnim premikom še vedno precej zadaj, vsaj kar zadeva naša razmišljanja o tem, da je kultura dinamičen pro-

ces, ki je v nenehnem gibanju in spreminjanju. Ne smemo tudi pozabiti, da je kultura neločljivi del človekove zavesti. V kulturi se pojavlja različnost pogledov in mnenj, raznolikost interesov in načinov umetniškega izražanja ter ustvarjanja. Naj nas ne pretrese ugotovitev, da ljubiteljski tradicionalizem — zelo značilen za Slovenske

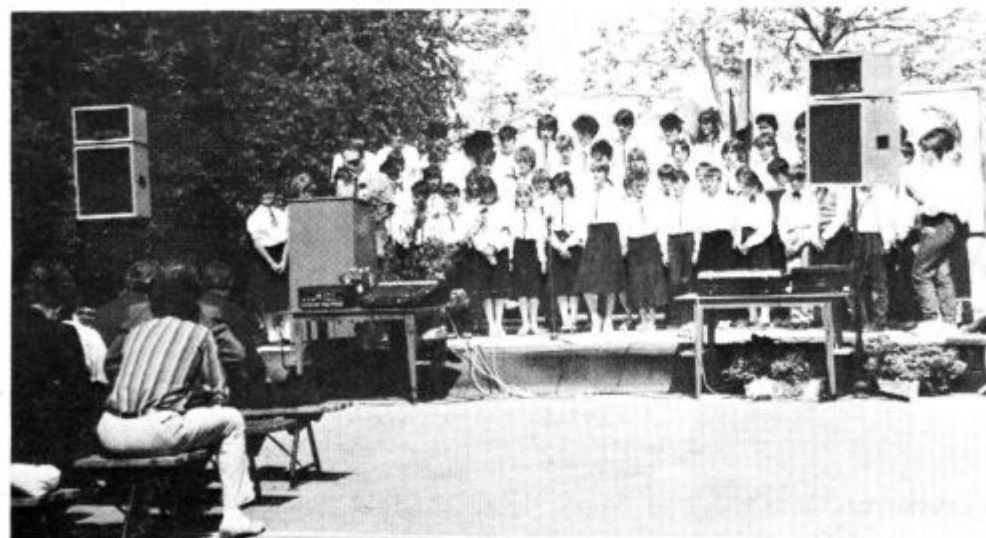
gorice in občino Lenart — počasi izumira. Nujne so osvežitve, novi prijemi in vsebine, ki bodo pritegnile tako kulturne ustvarjalce kot tudi obiskovalce v dvoranah. Znatna družbena sredstva, vložena v obnovo kulturnih domov, lahko opraviči le razgibana, vsestranska kulturna ustvarjalnost starih in mladih — ljubiteljska, pokli-

cna ali pa alternativna. Tudi za slednjo je v naših kulturnih domovih dovolj prostora, če se seveda kaj imamo.

Alternativno kulturo želijo razvijati mladi ljudje (bolj posamezniki kot večina, saj je glavno breme dejavnosti KUD v glavnem na mlajših), ki milijo drugače. In prav je tako. Njihovim idejam in pogledom je treba prislusniti jim strokovno pomagati in tudi sicer omogočiti, da se bodo v vsej svoji vnetosti izkazali na odskih deskah ali na drugih prizoriščih. Mladinska — alternativna kultura naj dobi v sklopu celovite kulturne ponudbe in ustvarjalnosti svojo fiziognomijo.

Torej, znebimo se pečata tradicionalizma in predvsem pečata manj razvitosti. Razbijmo trde čeri, ob katere so zadevala kulturna prizadevanja, in pokazimo se v vsej svoji širini in ustvarjalnosti.

Slovenske gorice niso bile nikoli brez kulture — negujemo staro izročilo dedov in babic, da ne bo pozabljeno, ustvarjamo današnji kulturni utrip in pritegnemo še več poklicnih skupin. Leto leto je kar razgibano — pričakujemo, da bo tako tudi v prihodnje. In še nekaj, kulturne prireditve so namenjene ljudem, ne pa praznim dvoranam. M. T.

Mladinski pevski zbor osnovne šole Vladko Majhen — Zgornja Ščavnica na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku v Lokavcu

V BORBI BRATSTVO SMO KOVALI, ŠE NAPREJ GA BOMO UTRJEVALI

»Od Vardara pa do Jadrana, od Triglava pa do...« je besedilo znane pesmi Jugoslavija. Da, Jugoslavija, srednje velika evropska država, a kljub temu zelo pomembna. Šest republik in dve avtonomni pokrajini so združene v SFRJ. Enkratna povezanost med različnimi narodi in narodnostmi kot le redkokje v svetu. Vsa ta povezanost pa se je rodila in utrčila v drugi svetovni vojni, ko so se vsi naši narodi zbrali pod vodstvom KP v enotno vojsko in tako skupaj nastopili proti okupatorju.

6. aprila 1941 je sovražnik s hrupom, ki so ga oddajali težki bombniki, zmotil jutranji mir nad Beogradom in mnogimi drugimi mesti v Jugoslaviji. S tem napadom se je za takratno kraljevino Jugoslavijo pričela druga svetovna vojna, ki pa je trajala že slabi dve leti.

Okupator si je razdelil Jugoslavijo. Italijani, Madžari, Bolgari, ustaši, četniki. Vsi ti so hoteli zagospodariti nad našim ljudstvom. Da bi preprečili upor posameznih narodov, so pričeli izseljevati ali pa tudi pobijati najprej inteligenco. Bili so prepričani, da slovenski učitelji in duhovniki ter vsi drugi predstavljajo veliko nevarnost za »nemško deželno«, ki bi naj nastala na slovenskem ozemlju. No, vsi ravno ne, ker so se nekateri ustrašili in prestopili na nemško oziroma okupatorjevo stran. Najzavednejši pa so ostajali trdno prepričani, da imajo prav v svojem boju za svobodo, zato jih je sovražnik pričel izseljevati. Najhujiši teror se je godil na Štajerskem, na nemškem okupacijskem območju. Če so se Italijani na svojem okupacijskem območju vedli sprva mило, so Nemci takoj pokazali svoj pravi obraz. Skoraj vsak dan so se bile racije, natrpani živinski vagoni so vozili v neznanu, poleg vsega tega pa so odmevali smrtni kriki in strelji pušk. Okupator je menil, da bodo Srbi, kajti Slovence so povečini izseljevali v Srbijo, Slovence sprejeli hladno, z malodušnostjo. Toda dotdanje zdrahe med Srbi in Slovenci, ki so bile v kraljevini Jugoslaviji zaradi jezika, nadvlade, so bile v trenutku pozabljene spričo takratnega trenutka. Srbi so sprejeli Slovence velikodušno, pristrčno, z odprtimi rokami, kot najdražje goste, čeprav jih niso niti poznali.

Odstopili so jim prostore, svoja mesta. Razvili so svoja poznanstva z njimi in postali dobri prijatelji. S tem pa so pričeli plesti nit prijateljstva in bratstva.

Enotnost se je kazala tudi med partizani, kjer ni bilo pomembno, kakšne narodnosti oziroma prepričanja je kdo. Bitka na Neretvi, pa tudi mnoge druge so nam dale zadostne

še plinske celice. V njih se je kazala vez med Jugoslavo. Pomagali so si pri težaškem delu, odtrgali so si hrano od ust za bolnega tovariša in na ta način rešili tudi kakšno življenje.

Taboriščniki so postali med seboj prijatelji in to prijateljstvo, bratstvo, ohranili tudi v svobodi. Vse te bratske vezi, ki so bile začete med vojno, se odvijajo tudi po vojni, v svobodo

se srečali, se objeli, se seznanili, se je turoben dan spremenil v najlepšega, sonce je za vse nas sijalo z največjo močjo, čeprav je krmežljivo kukalo izza oblakov. Zvečer v marsikateri hiši luč ni in ni hotela ugasniti. Besede so kar vrele, vrele. Tudi naslednji dan, v soboto, nam vreme ni bilo preveč naklonjeno. Tekmi, ki sta bili predvideni, sta odpadli in namesto njiju

dokaze. Kako pa bi se drugače borci, ki niso bili ranjeni, žrtvovali za ranjene prijatelje, soborce ter jih preko zasilnega mostu, ker so glavnega, železnega minirali, prenesli na drugo stran. Če so se skupaj, z ramo ob ramo bojevali za svobodo, jih niso pustili niti v težavah, kajti, če bi prišli v sovražnikove roke, bi jim trda predla, ker se je sovražnik nad nemočnimi ranjenci zelo izživljal.

Ubijal jih je v najstrašnejših mukah. Koliko borcev je našlo smrt v plamenih požganih hiš. Nekatere stvari so šle s krvniki v grob, toda večina dokazov je ostala in nas ti dokazi opozarjajo na vse te grozne zločine sovražnika, ki ne smejo biti nikdar pozabljene. Tudi v taboriščih, taboriščih smrti je bilo ogromno Jugoslovanov. Na različne načine so umirali naši sonarodnjaki, Jugoslavo, Slovenci. V Mathausnu so jih izmzgale stopnice in težki kamni, drugod pa težko delo, slaba hrana, pretepanje, na koncu pa

di. Vlak »Bratstva in enotnosti«, ki vozi izmenično iz Srbije in Slovenije, povezuje nekdanje izseljence in njihove takratne gostitelje. Vsi ti so že precej v letih, a so prijateljstva prenesli na mlajše rodove.

Verjetno je težko razumeti vse to veselje, vse te solze sreče ob prihodu in solze žalosti ob odhodu vlaka, če nisi udeležen, če vsega tega ne doživiš.

Tudi med šolarji iz ene in druge republike so vzpostavljene bratske vezi. Gradiška šola je pobratena s šolo iz Razbojne, v občini Brus že vrsto let. Vsako leto nas osmošolci iz Razbojne ob Dnevu pionirjev, to je 29. septembra, obiščejo.

Osmošolci iz naše šole pa jim ta obisk vrnemo 25. maja. Ker sem letos tudi sama osmošolka, je to zame še posebno doživetje. V petek, ko so prišli, je bilo deževno in nič kaj lepo vreme. Pričakovali smo jih vsi nestrpni in tako so nas presenetili, saj so prišli pred nami in so nas morali čakati. A ko smo

smo si ogledali film. Po filmu so naši vrstniki odšli na kratek potep po Slovenskih goricah, mi pa smo se odpravili domov ter se pripravljali za finale, za vrh, to je za zabavo v Dobravi. Trajala je pozno v noč, za nas je bila seveda prekratka. Na tej zabavi smo se še bolj spoznali, še bolj so se med nami učvrstile nevidne vezi.

Nedelja pa je bila kljub žarečemu soncu mračna, žalostna, kajti od svojih prijateljev smo se morali posloviti. Žalostni obrazi, solzne oči, nema usta. Tolažila nas je misel, da se 25. maja spet vidimo.

Tako tudi mi mladi iz gradiške šole ter tudi vsa naša krajevna skupnost na tak način krepiamo bratstvo in enotnost. »Čuvajmo bratstvo in enotnost kot zenico svojega očesa,« je dejal tov. Tito. Mi mladi se bomo skupaj s starejšimi potrudili, da bodo te besede izpolnjene.

APRIL 1987

Monika ŠLEBINGER
8. b OŠ Gradišče

JUGOSLOVANSKI KOŠARKARJI NA OBISKU PRI LENARTU

V času priprav jugoslovanske državne reprezentance v košarki za evropsko prvenstvo v Atenah, so člani reprezentance in vodstvo obiskali TOZD Športna in lahka konfekcija PIK Lenart. Ogleдали so si proizvodnjo ter se zadržali na kratkem razgovoru. Za uspešno in srečno pot v Atene so dobili v dar reklamne izdelke, ter tako ponesli sloves našega TOZD-a tudi v Grčijo.

KRAJEVNI MOZAIK

CERKVENJAK

V mesecu maju so se v sklopu obnove stare šole in gradnje prizidka pričela dela za izgradnjo telovadnice. Učenci osnovne šole, mladina kraja in tudi odrasli občani ta potreben objekt nestrno pričakujejo. Vsa dela pri osnovni šoli Cerkvenjak potekajo po načrtu. Predvidevamo, da bi

LENART

Pospešeno potekajo aktivnosti pri urejanju in vzdrževanju krajevnih cest. Navažajo gramoz ter urejajo cestne jarke in bankine.

V zaključnem postopku so priprave za pričetek asfaltiranja lokalnih cest Hrastovec—Voličina, Sp. Porčič—Gradišče in Sp. Partinje—Zg. Partinje. Zaradi stalnih podražitev bo potrebno zagotoviti poleg sredstev samoprispevka, ki predstavljajo glavni vir financiranja, dodatne vire iz solidarnostnih sredstev ter nabiralne akcije med uporabniki omenjenih cest.

V mestnem naselju Lenarta ter za naselje Radehova je v izvajanju izkop jarkov, v katere polagajo primarne kable za telefon in satelitsko televizijo.

Nova avtobusna postaja — kdaj dalje v izgradnji objektov?

se pouk pričel v novi stavbi s 1. 9. 1987.

V tem mesecu so se preselili iz starih prostorov krajevne skupnosti in matičnega urada v novi gasilski dom. Uradna otvoritev prostorov bo ob praznovanju krajevnega praznika. Novi prostori so velika pridobitev za normalno delo teh dveh ustanov.

Prizadevni člani organizacij in društev v kraju pripravljajo praznovanje krajevnega praznika, ki bo 12. julija 1987 s tradicionalnim prikazom kmečkih običajev, kulinarčne razstave in parade gasilcev.

VOLIČINA

V kraju poteka skupna akcija krajevne skupnosti, Občinske kulturne skupnosti, kmetijske zadruge Lenart ter društev v kraju za ureditev večnamenskega prostora v kulturnem domu. Prostor bi uporabljala društva in organizacije v kraju, ki do sedaj sploh niso imela prostorskih možnosti za svoje delovanje. V Zavrhu obnavljajo kužno znamenje — kulturno zgodovinski spomenik iz leta 1963. Sredstva v ta namen je odobrila občinska kulturna skupnost.

Osrednja prireditev ob dnevu borca in krajevnem prazniku bo v soboto 4. julija 1987 pri gasilskem domu v Voličini.

GRADIŠČE

Kot predzadnja je krajevna skupnost Gradišče pristopila v tem letu k gradnji in s tem tudi zbiranju sredstev za mrliško vežo. Na osnovi predhodnih razprav na zborih občanov — krajanov je podpisovanje pogodb steklo v mesecu marcu. Dogovorjen znesek na gospodinjstvo je 10.000.— din. Do roka plačila pogodbenih obveznosti, katero je bilo možno poravnati v dveh obrokih, to je 31. 5. 1987 je bilo vplačanih na žiro račun KS 2.490.000.— din. Odbor, ki vodi vsa pripravljala dela za izgradnjo mrliške veže, se je te dni pogovarjal o nakupu oziroma zamenjavi zemljišča ter dal naročiti lokacijsko izvedbeno dokumentacijo. Če ne bo večjih zapletov okrog zemljišča, bo do jeseni tega leta za preostanek sredstev nabavljen vsaj delno potreben gradbeni material. V odboru menijo, da pa bi s pridnim delom odbora in pomoči krajanov lahko večica bila zgrajena do praznovanja 10 krajevnega praznika v letu 1988.

Ob tej priložnosti odbor naproša vse tiste, ki še svoje pogodbeno obveznosti niso poravnali,

da to čimprej storijo. V kolikor so izgubili položnice za plačilo zneska, objavljamo zbirno številko žiro računa KS Gradišče: 51850-645-50496 s pripisom — za mrliško vežo. V KS Gradišče so v izvajanju občinskega samoprispevka v prvih štirih mesecih tega leta navozili na krajevne ceste 524 m² gramoz. Na nedavni seji predsednikov komunalnih odborov so se dogovorili, da bodo do konca meseca junija izvedli v vseh naseljih obvezno raboto. V ta namen bodo poostriili to obvezno delo in od krajanov, ki se dela ne bodo udeležili, izterjali za delovni dan plačilo v višini 7.500.— din.

Odločitev krajanov ob sprejemu samoprispevka, da namesto 1 km asfalta celotna sredstva namenijo za gramoziranje, se je pokazala kot pravilna, saj bo tako možno gramozirati ceste tudi do posameznih zaselkov.

V krajevni skupnosti Gradišče se svet skupščine pripravlja na praznovanje 9. krajevnega praznika, ki bo potekal od 7. do 13. 9. 1987. Do tedaj bi radi skupno s kulturno prosvetnim društvom preselili prostore krajevne skupnosti v nove v kulturnem domu. Tako bodo rešili problem ogrevanja prostorov, kjer se sestajajo skozi vse leto razni organi KS ter večina društev, ki deluje znotraj krajevne skupnosti. Z novimi prostori bodo pridobili tudi lastno skladišče opreme za enote civilne zaštite. Skupno z mladinsko organizacijo vodijo razgovore o možnosti posebnih prostorov za mlade v domu kulture, kolikor le teh ne bi uporabila pošta za preselitev pošte v Gradišču.

Predstavniki političnega življenja vodijo razgovore tudi o možnosti položitev telefonskega kabla za 200 novih priključnikov v smeri iz Lenarta do Gradišča.

Do konca junija je PTT Maribor obljubil izdelavo projektov za položitev kabla. Takrat bo tudi znano znesek izgradnje telefonskega omrežja za posameznika.